Dosarul nr. 4r-356/2025 I instanță
Nr. PIGD 4-25062170-05-4r-10092025 Judecător Cherdivara Dumitru
Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

25 noiembrie 2025 mun. Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Cojocar Olga împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația înaintată de către Cojocar Olga, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei, seria și nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025, întocmit în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor recursului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La data de 25 aprilie 2025, Cojocar Olga a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare emise de agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca, Cojevnicov Alexei, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale. (f.d.2-5)

Contestatara a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare din 16 aprilie 2025 adoptată în privința contestatorului; a înceta procesul contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din

motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] Cod contravențional.

2. Poziția instanței de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2025 s-a respins contestația înaintată de către Cojocar Olga împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025, întocmită de către agentul constatator al IP Basarabeasca, Cojevnicov Alexei, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, prin care Cojocar Olga a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei, ca neîntemeiată. (f.d.72-87)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 23 iulie 2025, Cojocar Olga ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.92-97)

În motivarea recursului s-a invocat, că nu este de acord cu hotărârea judecătorească pe care o consideră că este neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare.

Menționează că, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Mai indică că, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

Susține că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția de comiterea contravenției imputate.

Mai indică că, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Indică că, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, consideră că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție (*nulitatea procesului-verbal*), atrage atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul-verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „*anul 2024 și până în prezent*”, iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din tabel Excel, agentul prezintă data și ora concretă când au fost recepționate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (*inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională*).

Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice.

Consideră că, faptul că persoana apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație, în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret, nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Susține că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07 februarie 2025 în cauza

penală nr. 2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal ca fiind probă așa cum prevede art. 425 alin. (2) din Codul contravențional.

Mai indică că, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (*de exemplu, înregistrări bancare, rapoarte tehnice, declarații etc.*) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului-verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe persoana a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul indicat.

Menționează că, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr. 4 - „timpul săvârșirii", și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Susține că, în lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul-verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate. Agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Indică că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri și/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB", faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Consideră că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de

judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

4. Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz*.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată, că hotărârea judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 11 iulie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă de recurentă la data de 23 iulie 2025.

Subsecvent, Completul de judecată stabilește, că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 10 septembrie 2025, prezenta cauză a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d.99)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 19 septembrie 2025 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d.102)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional*, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de rigorile ***art. 458 alin. (1) din Codul contravențional***, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „***acuzațiilor în materie penală***”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, *în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului*.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21

ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza *Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

***Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional**, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

***În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional**, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

Normele consacrate la ***alin. (2)-(3) ale art. 374 Cod contravențional*** stabilesc că, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte*.

***Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional**, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*.

***În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional**, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa*

contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

***Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional**, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Astfel, Completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

***În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravențional**, (1) Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.*

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, Completul de judecată constată că, 16 aprilie 2025, de către Inspectoratul de poliție Basarabeasca a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 514116, în privința lui Cojocar Olga, în baza art. 47^1 art. (1) Cod contravențional.

Prin decizia din aceeași dată de 16 aprilie 2025, Cojocar Olga a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 lei, pentru faptul că, în perioada anului 2024, folosindu-se de telefonul mobil cu nr. 0***** și aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (F. Rusă) a pretins pentru a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea PP „Șansa” în cadrul Alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024. (f.d.9)

La data de 25 aprilie 2025, Cojocar Olga a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare emise de agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca, Cojevnicov Alexei, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale. (f.d.2-5)

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2025 s-a respins contestația înaintată de către Cojocar Olga împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025, întocmită de către agentul constatator al IP Basarabeasca, Cojevnicov Alexei, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, prin care Cojocar Olga a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei, ca neîntemeiată. (f.d.72-87)

La data de 23 iulie 2025, Cojocar Olga ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.92-97)

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Completul de judecată consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal cu soluția adoptată de către

instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Totodată, instanța de recurs stabilește că vina contravenientului în cele imputate, se confirmă elocvent prin probele materiale cercetate nemijlocit în ședință judiciară, după cum urmează:

- procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025, care a fost contrasemnat de Cojocar Olga, prin care a fost constatată contravenția, (f.d.9);
- raportul privind înregistrarea contravenției din 21 martie 2025, (f.d.14);
- raport de analiză informațional-criminală, precum și prin alte probe prezentate de către agentul constatator (f.d.15-45);
- extras din fișierul Excel cu lista persoanelor care au avut tangență cu Banca Comercială „Promsvyazibank", unde este indicată Cojocar Olga și numărul ei de telefon, (f.d.62);
- extras din fișierul electronic cu privire la descifrările electronice și conexiunea cartelelor SIM la „PSB" – primirea mesajelor SMS de la PSB, (f.d.63), etc.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Completul consideră ***justă*** concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Cojocar Olga corect au fost încadrate juridic în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de „*Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune*".

În acest sens, instanța de recurs conchide că, conform probelor anexate s-a stabilit cu certitudine că, contravenienta Cojocar Olga se face vinovată de comitea faptei de coruperea electorala pasivă.

Cât privește alegațiile recurentei unde s-a indicat că, „*perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii", și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024*",

Completul de judecată le apreciază ca fiind nefondate, or potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție, la rubrica nr. 4 este indicat că „*Timpul săvârșirii: anul 2024*”. (f.d.9)

Subsecvent, Completul de judecată atestă că, a fost demonstrat cu certitudine că, în perioada anului 2024, Cojocar Olga folosindu-se de telefonul mobil cu nr. 0***** și aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (F. Rusă) a pretins pentru a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea PP „Șansa” în cadrul Alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Nu poate fi reținut ca temei de casare a deciziei de sancționare a agentului constatator, faptul indicat de recurent precum că, „*Instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei*”, or, probele precăutate de instanța de fond, cât și de instanța de recurs dovedesc în mod incontestabil faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional de către Cojocar Olga.

Astfel, vinovăția contravenientei Cojocar Olga a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil în comiterea faptei imputate.

Prin urmare, Completul va considera poziția recurentului drept o manoperă exclusiv expusă cu scopul de a evita răspunderea contravențională pentru fapta comisă, care de altfel a fost stabilită cert de agentul constatator, ca fiind săvârșită anume de Cojocar Olga, după cum reiese din probele acumulate la caz, care coroborează integral între ele și susțin vinovăția făptuitorului.

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art. 442, 443 Cod contravențional, Completul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Cojocar Olga și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căreia corect au fost încadrate în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional al RM.

Prin urmare, instanța de recurs reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

Prin prisma faptului că, procesul-verbal cu privire la contravenție/decizia de sancționare, este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în

care a fost întocmit legal, iar recurenta nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, Completul menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea hotărârii contestate, or, potrivit practicii CtEDO (cauza *Coroi contra R. Moldova*, din 15 martie 2011), Curtea a specificat că, „ *(...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CEDO*”

Completul de judecată reiterează că, instanța de fond corect a reținut faptul că, comiterea de către Cojocar Olga a contravenției, prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod Contravențional, a fost dovedită de către agentul constatator.

Probele prezentate de către agentul constatator, inclusiv obținute în cadrul cauzei penale nr.2023970322, au fost legal administrate și corect apreciate de către instanță, or, careva încălcări la administrarea acestora legate de violarea drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legale, prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi, sau prin îngrădirea drepturilor garantate, care a influențat sau a putut influenţa autenticitatea informaţiei obţinute, a documentelor sau a obiectelor - nu au fost admise.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (după cum se indică în cauza *Garcia Ruis contra Spaniei*, și cauza *Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Completul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Completul de judecată mai consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentei cu aprecierea instanței de judecată, or, instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanţă a dat o apreciere corectă probelor administrate (actelor întocmite și prezentate de către agentul constatator) şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2025.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Cojocar Olga.

Se menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația înaintată de către Cojocar Olga, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei, seria și nr. MAI06 514116 din 16 aprilie 2025, întocmit în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	COLEV Grigori	HUDOBA Valeri